

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΑΡΓΥΡΩΝΗΤΟΙ ΤΕΛΑΛΗΔΕΣ ΤΟΥ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΥ

Εξευτέλισαν το θαύμα τής γέννησης και έκαναν θέαμα την βρεφική αγνότητα

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΕΝΑ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟ
ΠΡΙΓΚΗΠΟΠΟΥΛΟ

Η γέννηση ενός παιδιού είναι πάντα αιτία πανηγυρισμών μέσα σε μια οικογένεια και το πλασματάκι που βγήκε από τα σπλάχνα τής μάνας άμωμο και αμόλυντο θα χαρίσει στιγμές απίστευτης ευτυχίας στους γονείς, τους παππούδες και γιαγιάδες, θείους και θείες, ακόμη σε φίλους και γνωστούς. Για το νεογέννητο παιδάκι δεν έχει σημασία το χρώμα, το θρήσκευμα, ο τόπος καταγωγής, ούτε ο πλούτος τής οικογένειας, μέσα στην οποία θα μεγαλώσει. Όμως, το οικονομικό κατεστημένο έκανε αυτό τον κοινωνικό διαχωρισμό χρησιμοποιώντας τους τελάληδες του για να δημιουργήσουν τεράστιο ενδιαφέρον για τη γέννηση ενός πριγκιπόπουλου στο Λονδίνο και να προκαλέσουν πρωτοφανή ενθουσιασμό ανάμεσα σε άμυαλους που υποδέχτηκαν το αγοράκι σαν εθνικό ήρωα και τη μάνα του, Δούκισσα τού Κέιμπριτζ, σαν να ήταν η πρώτη γυναίκα που έφερε στον κόσμο ένα παιδί. Μια αμερικανίδα «δημοσιογράφος», μάλιστα, συνεχάρη την Κέιτ επειδή γέννησε αγόρι «με την πρώτη προσπάθεια», λες και δεν πρόκειται για γέννηση παιδιού, αλλά για γκολ σε αγώνα ποδοσφαίρου.

Ο πατέρας τού παιδιού, άγγλος πριγκιπας Ουίλιαμ, παίζοντας πιστά τον ρόλο σαν πιόνι τού κατεστημένου, περιέφερε το νεογέννητο μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες που έκαναν τσίρκο το θαύμα τής γέννησης. Αυτό το ευτυχές γεγονός για τον Ουίλιαμ και την Κέιτ μού έδωσε την ευκαιρία να εξακριβώσω το μέγεθος τής αδιαντροπιάς τού κατεστημένου που δεν έχει ούτε ιερό, ούτε όσιο όταν πρόκειται να προστατεύσει τα σαθρά θεμέλιά του, χρησιμοποιώντας τελάληδες για να κράξουν σαν «μέγα επίτευγμα» και να διαφημίσουν το πολίτευμα τής μοναρχίας σε μυριάδες αφελείς.

Ασφαλώς, η γέννηση είναι μια από τις πιο ευτυχισμένες στιγμές ενός ζευγαριού, αλλά ο Ουίλιαμ και η Κέιτ δεν έκαναν τίποτε περισσότερο από ό,τι δισεκατομμύρια άνθρωποι τα τελευταία 10 ή 12 δισεκατομμύρια χρόνια. Η διαφορά ανάμεσα

στο νεογέννητο πριγκιπια και τις 385,000 άλλα βρέφη που γεννήθηκαν την ίδια μέρα σ' όλο τον κόσμο, είναι πως ο μικρούλης πριγκιπας κέρδισε το βιολογικό λαχείο και βγήκε από βασιλική μήτρα, με κόστος 6.265 στερλίνες για 24ώρες στο μαιευτήριο, με προοπτική να γίνει μια μέρα βασιλιάς και να κληρονομήσει το Δουκάτο της Κορνουάλης όταν γίνει 18 ετών, αξίας 19 εκατ. στερλινών.

Δεν καταγγέλω την ευτυχία τού Ουίλιαμ και τής Κέιτ που απέκτησαν το πρώτο τους παιδί και τους εύχομαι να είναι καλά και να το καμαρώνουν, όμως απείδησα με την εκμετάλλευσή τους από τα ΜΜΕ που ξεσάλωσαν σ' ένα κύμα παραλογοισμού παρασύροντας τους αφελέστατους που εντυπωσιάζονται από φανταχτερές στολές, θρόνους και βασιλικά στέματα, επειδή αγνοούν τις αμαρτίες ενός παρωχημένου πολιτεύματος. Η μοναρχία στην Αγγλία είναι βουτηγμένη στο αίμα για όσους την έχουν μελετήσει, με αδιάστατους, εγκληματίες βασιλιάδες και βασίλισσες, όπως είναι όλες οι βασιλικές οικογένειες σε όλο τον κόσμο.

Οι άσχετοι βασιλόφρονες θα μάς πουν πως η Αγγλία γνώρισε μέρες δόξας με τους βασιλιάδες της, αλλά ξέρουν ποιοί ήταν το τίμημα; Φτώχεια και δυστυχία για τον λαό τους, παιδική εργασία στα ορυχεία, δουλεία για τις φτωχές κοπέλλες στα κάστρα των αυλικών, λεπλασία τού πλούτου από τις αποικίες. Σήμερα το Ηνωμένο Βασίλειο περνά από μία ακόμη οικονομική κρίση και μετρά εκατομμύρια φτωχούς πολίτες του επειδή εξανεμίστηκαν τα μυθικά πλούτη που οι βασιλιάδες και βασίλισσες σπατάλησαν σε παλάτια και πολέμους, ενώ ο λαός δεν ωφελήθηκε ούτε ένα γραμμάριο χρυσού από την λεπλασία των αποικιών.

Όλοι αυτοί οι αφελείς που πλημμύρισαν τον χώρο έξω από το παλάτι τού Μπάκιγχαμ για να διαβάσουν την επίσημη ανακοίνωση για τη γέννηση τού πριγκιπικού βρέφους, πληρώνουν από τους φόρους τους δεκάδες εκατομμύρια στερλίνες κάθε χρόνο για να συντηρήσουν τη βασίλισσα και την οικογένειά της που ζουν χλιδάτα χωρίς να προσφέρουν ούτε μιας μέρας εργασία στην κοινωνία. Εκτός αν θεωρούν εργα-

σία το γεγονός ότι η βασίλισσα δέχεται τον πρωθυπουργό για ν' ακούσει την αναφορά του, χωρίς όμως να έχει δικαίωμα να διαφωνήσει μαζί του, ή αν είναι «δουλειά» η επίσκεψή της στις ιπποδρομίες για να τους δώσει αίγλη και τα εγκαινία σχολείων ή θαλάμων νοσοκομείων.

Οι πριγκιπες και τα πριγκιπόπουλα, αντί να μάθουν κάποια επιστήμη, ή έστω ένα επάγγελμα για να γίνουν παραγωγικά μέλη τής κοινωνίας που τους θρέφει, διδάσκονται την τέχνη τού πολέμου μερικά χρόνια πριν αρχίσουν μια ατέλειωτη αργία και όλοι ξέρουμε ότι η αργία είναι μπτέρα πάσης κακίας. Σκάνδαλα και μοιχίες για να γεμίζει τις σελίδες του ο κίτρινος Τύπος.

Δυστυχώς, αυτό θα είναι το μέλλον και τού αγνού βρέφους που περιέφεραν σαν αξιοθέατο μπροστά στις κάμερες για να το καμαρώσουν οι πλίθιοι χριστιανοί που ξέχασαν πως ο Υιός τού Θεού δεν γεννήθηκε μέσα σε παλάτι, αλλά σ' έναν σταύλο για να στείλει ένα μήνυμα ταπεινότητας και ανθρωπιάς που πήγε χαμένο, όπως χαμένη πήγε και η θυσία Του πάνω στο Σταυρό. Πώς να μην απδιάζεις, λοιπόν, με την κοινωνία που φτιάξαμε με μια Εργατική πρωθυπουργό να πλέκει κάλτσες για το πριγκιπόπουλο, ενώ έστελνε άλλα άμοιρα παιδιά σε στρατόπεδα προσφύγων; Πώς να μην απδιάζεις όταν ο καθολικός αρχηγός τής αντιπολίτευσης με τον προτεστάντη σπυριτικό πρωθυπουργό παραληρούν από ευτυχία για τη γέννηση τού πριγκιπια, ενώ μπροστά στα μάτια τους τα παιδιά ενός υποδεέστερου Θεού πνίγονται σαν σκυλιά προσπαθώντας να βρουν καταφύγιο στην Αυστραλία;

Για να διαφυλάξουν τα προνόμια τους και μια ζωή που ούτε να ονειρευτούν μπορούν οι κοινοί θνητοί, οι άλλοτε απολυταρχικές βασιλικές οικογένειες στην Ευρώπη έχουν μεταλλαχτεί σε πειθήνια όργανα τού οικονομικού κατεστημένου που τις προστατεύει σαν εγγύηση για την ασφάλειά του και ανάχωμα σε μελλοντικές κοινωνικές και πολιτικές μεταρρυθμίσεις.

ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Χαρούλες, που λέτε, ο αγγλόφωνος Τύπος επειδή η αξιολογη και αξιόπιστη δημοσκόπηση Newpoll έδειξε μείωση στη δημοτικότητα τού Εργατικού Κόμματος από 50% στο 48%. «Τελείωσε ο μήνας τού μέλιτος με τους ψηφοφόρους για τον Ραντ», «ο κόσμος δεν πιστεύει πως έχει αλλάξει ο χαρακτήρας τού πρωθυπουργού», «η αρχή τού τέλους» και άλλα τέτοια σχόλια γράφτηκαν ή ακούστηκαν, παρόλο που η μείωση στην δημοτικότητα τού Εργατικού Κόμματος δεν πρέπει να μάς εκπλήττει.

Τα ΜΜΕ πήραν εντολή να «θάψουν» το Εργατικό Κόμμα και το κάνουν με πάθος υπονομεύοντας κάθε απόφαση τής κυβέρνησης Ραντ, συνεχίζοντας τον πόλεμο που άρχισαν εναντίον τής πρώην πρωθυπουργού, Τζούλια Γκίλντ. Αλλωστε, δεν είναι η πρώτη φορά που οι μεγαστάνες τού Τύπου συνομωτούν για ν' αλλάξουν το εκλογικό αποτέλεσμα. Δεν ξεχνώ, πως τα έντυπα τού Ρούπερτ Μέρντοκ πρωταγωνίστησαν στην πολιτική εξόντωση τού Γκοφ Ουίτλαμ και τα ίδια έντυπα πρωτοστατούν τώρα για να φθείρουν τον Κέβιν Ραντ. Θα το καταφέρουν, όμως, ή πίσω έχει η αχλάδα την ουρά;

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Το έχω γράψει πως οι διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στους Εργατικούς και Λίμπεραλ δεν είναι πια ευδιάκριτες, με παρόμοια εξωτερική πολιτική, με το ίδιο πάθος για πλεονασματικούς προϋπολογισμούς, με την ίδια αλληλεγγύη για τις μεγάλες επιχειρήσεις, με μικρές διαφορές στη διαχείριση τής υγείας, παιδείας, εθνικής ασφάλειας κλπ.

Αν υπάρχει μια ουσιαστική διαφορά ανάμεσά τους είναι οι συντάξεις, γιατί με Εργατική κυβέρνηση από το 2007 μέχρι τώρα οι συνταξιούχοι εισπράτουν \$103,5 επιπλέον την εβδομάδα όταν ζουν μόνοι τους και \$118 επιπλέον αν έχουν σύντροφο, χρήματα που ούτε να ονειρευτούν μπορούν με μια Λίμπεραλ κυβέρνηση που θα νιάζεται μόνο πώς θα διπλασιάσουν τις περιουσίες τους οι μεγαστάνες.

Αυτά για να μην δαγκάσετε την ημέρα των εκλογών το χέρι που σάς ταιξεί αν είστε συνταξιούχοι...

ΠΟΙΗΣΗ

Όχι στα βαθιά παιδί μου!

Τα βαθιά;

Δεν έχω πρόβλημά με τα βαθιά εκεί που πνίγομαι

είναι στη ρηχότητα

του κόσμου.

Σπύρος Δόικας

ΚΑΛΟΟ!

Είναι στα ερείπια ενός κτιρίου, μετά από μεγάλο σεισμό, ένα Κινέζος βουδιστής, ένας Τούρκος μουσουλμάνος και ένας Έλληνας χριστιανός. Τα συνεργεία πρώτα ανασύρουν τον βουδιστή αλλά με κομμένα τα πόδια του.

- Δόξα στον Βούδα που είμαι ζωντανός έστω και χωρίς πόδια, μονολογεί ο βουδιστής...

Μετά βγαίνει και ο Τούρκος χωρίς χέρια.

- Δόξα στον Αλλάχ που ζω έστω και χωρίς χέρια, δοξάζει ο μουσουλμάνος...

Βγαίνει μετά και ο Έλληνας χωρίς να έχει πάθει τίποτα. Αφού ξεσκονίζει λίγο τα ρούχα του λέει:

- Το Χριστό μου, την Παναγία μου... παραλίγο να σκοτωθούμε!

Ακόμη ένα:

Ο Διογένης ζητούσε ελεημοσύνη από ένα άγαλμα. Όταν τον ρώτησαν γιατί κάνει κάτι τέτοιο απάντησε:

- Εξασκούμαι στο να μην απογοητεύομαι από την αναισθησία των ανθρώπων.